

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203347
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120203347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: L.. H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpená: JUDr. Daniel Boľanovský, advokát, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO: 42 239 265, proti žalovanému: L.. L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpený: JUDr. Milan Hnát, advokát, so sídlom Tkáčska 2, 080 01 Prešov, IČO: 32 648 545, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8C/19/2020-139 zo dňa 22.09.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán konania L.. H. R., rod. O., nar. XX.XX.XXXX a L.. L. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že byt č. X o celkovej podlahovej výmere XX m², nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na pozemku parcely reg. Y. č. XXXX/XX v A., ul. Z. č. XX, zapísaný na LV č. XXXX, pre k. ú. A., obec A., okres A. pod N v podiele X/X, t. j. v celosti a s ním spojený spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu súp. č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX, pre k. ú. A., obec A., okres A. pod N vo veľkosti XX/XXXX k celku a spoluvlastnícky podiel na zastavanom pozemku parcela č. Y. XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², zapísaný na LV XXXX, pre k. ú. A., obec A., okres A., pod N vo veľkosti XX/XXXX k celku, p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi vyrovnávací podiel vo výške 59,000,- € v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiadnej zo strán konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 2, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala voči žalovanému zrušenia a vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.01.2017, č. k. 29C/131/2016-32, bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené, pričom uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.03.2017. Žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu o celkovej podlahovej výmere XX m² na ulici Z. v A., a s tým spojeného spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj pozemku. Odhadovaná hodnota bytu, ktorý užíva žalovaný, je 110.000,- €.

Žalobkyňa opakovane vyzývala žalovaného na vyporiadanie BSM mimosúdnou dohodou. Dôsledkom neochoty žalovaného bola zaslaná posledná výzva na mimosúdne rokovanie, ktorú si žalovaný prevzal dňa 23.01.2020. Na predmetnú výzvu bola žalobkyni doručená odpoveď, v ktorej žalovaný nesúhlasil s cenou bytu a alternatívne navrhol: a) vyplatenie žalobkyne sumou 40.000,- €; b) aby sa nehnuteľnosť previedla na dcéry, s čím však ona nesúhlasí. Žalobkyňa navrhla žalovanému viacero alternatív ako vyporiadať BSM, no žalovaný nepristúpil ani na jednu z možností. Žalobkyňa navrhovala, aby byt pripadol do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovaný by bol povinný zaplatiť žalobkyni vyrovnací podiel vo výške 1 hodnoty bytu teda sumu vo výške 50.000,- €, alternatívne aby byt pripadol do jej výlučného vlastníctva, a to za účelom jeho následného predaja s tým, že výťažok z predaja by sa po odpočítaní nákladov rozdelil medzi žalobkyňu a žalovaného v pomere 1.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe navrhol vyporiadanie tým spôsobom, že predmetný byt bude prikázaný do jeho výlučného vlastníctva a súčasne bude povinný uhradiť žalobkyni vyrovnací podiel vo výške 45.000,- € do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Predmetný byt nadobudol do užívania na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov z 27.05.1991, pričom táto skutočnosť by mala byť zohľadnená pri vyporiadavaní BSM. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa opomenula, že na rekonštrukciu bytu bol sporovým stranám poskytnutý zvýhodnený úver vo výške 150.000,- € zo strany Priemyselnej banky, a.s., avšak po tom, čo táto banka bola prevzatá Slovenskou sporiteľňou, a.s., boli zmenené podmienky úveru a zostatok úveru vo výške 100.000,- € bol uhradený bezhotovostnou platbou zo strany otca žalovaného začiatkom roku 2000, pričom poskytnuté finančné prostriedky predstavovali dar otca pre jeho syna. Žalobkyňa vo svojom návrhu vôbec nespomenula, že z ich manželstva pochádzajú dve, dnes už dospelé dcéry, staršia V. pracuje a žije v N., ktorú však musí žalovaný pravidelne finančne podporovať, a mladšia O. študuje na univerzite v N.. Žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť v decembri 2015, a odvtedy žalovaný sám kryje všetky náklady spojené s užívaním bytu, ako aj náklady v súvislosti so štúdiom a živobytím mladšej dcéry, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti, pričom ako rodič jej prispieva sumou 400,- € mesačne.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že z Rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov zo dňa 27.05.1991 vyplýva, že žalovaný vymenil X-izbový byt za X-izbový byt, ktorý užíval jeho otec. V liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, k. ú. A. je uvedené, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X sa na X. poschodí vo vchode XX bytového domu so súp. č. XXXX postavenom na parcele č. XXXX/XX. Titulom nadobudnutia bola Zmluva o prevode vlastníctva bytu zapísaná pod vložkou č. V-XXXX/XX. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2016-32, zo dňa 18.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2017, bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom z odboru: stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností, L.. O. B., súd zistil, že všeobecná hodnota predmetného X-izbového bytu činí 118.000,- €. Zo Žiadosti o predčasné splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.06.2000 vyplýva, že žalobkyňa požiadala o predčasné splatenie zostatku istiny úveru zo dňa 05.03.1998 vzhľadom k tomu, že banka pripravila dodatok, v ktorom sa mení forma splácania úveru na anuitné splátky, s ktorými nesúhlasí. Zo žiadosti žalobkyne adresovanej Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 23.06.2000 vyplýva, že žalobkyňa požiadala o umožnenie predčasného splatenia zostatku istiny úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého Priemyselnou bankou a.s. dňa 05.03.1998 v sume 192.000,- Sk. Žalobkyňa žiadala o predčasné splatenie istiny do konca júna 2000.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nezistil dôvody pre odklon od rovnosti podielov. V danom prípade strany konania nadobudli X-izbový byt do osobného vlastníctva až od roku 1996 a teda skutočnosť, že päť rokov predtým došlo k výmene bytov, t. j. užívacích práv k bytom, nie je podľa názoru súdu dôvodom na určenie rozdielnych pomerov na základe zásluh žalovaného. V priebehu konania taktiež neboli zistené negatívne skutočnosti na strane žalobkyne týkajúce sa starostlivosti o rodinu a spoločnú domácnosť počas trvania manželstva. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o jeho výlučnom vklade v podobe finančných prostriedkov, ktoré mal poskytnúť otec žalovaného, v prvom rade uviedol, že odovzdanie týchto prostriedkov nebolo preukázané inými relevantnými dôkazmi (napr. výpisom z účtu, príkazom na prevod a i.). Ak by aj súd vychádzal z toho, že došlo k poskytnutiu peňazí zo strany rodičov žalovaného, je potrebné poukázať na to, že podľa prvotných tvrdení sa malo jednať o dar obom manželom za účelom splatenia pôžičky, ktorú si vzali pre potreby rekonštrukcie spoločného bytu. Následne otec žalovaného ako svedok uviedol, že poskytnuté peniaze vo výške 100.000,- Sk mali predstavovať pôžičku obom manželom, ktorá sa mala po začatí manželskej krízy (rok 2015) zmeniť na dar iba žalovanému. V tejto súvislosti prvoinštančný súd uviedol, že pôžička je dvojstranný právny úkon, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej strane dlžník, a teda nie je

možné následne jednostranne zmeniť právny dôvod, na základe ktorého došlo k odovzdaniu financií, bez súhlasu všetkých účastníkov zmluvy. Pochybnosti o tom, že vôbec došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov vo forme pôžičky potvrdzuje aj fakt, že doteraz nebolo ani len tvrdené aká suma bola na splatenie predmetnej pôžičky poukázaná počas obdobia od roku 2000 do roku 2015, a tiež skutočnosť, že poskytnutie tejto pôžičky nepotvrdila v priebehu konania ani manželka svedka, t.j. matka žalovaného, ktorá mala byť jedným z veriteľov. Naopak, vzhľadom na výšku mesačnej mzdy žalobkyne sa logicky javí za pravdepodobnejšie to, že k splateniu úveru došlo z odstupného, ktoré bolo žalobkyni vyplatené pri ukončení jej pracovného pomeru v marci 2000 a to na základe jej žiadosti z 23.06.2000. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nebolo dôveryhodne preukázaný vklad finančných prostriedkov žalovaného na spoločný majetok.

6. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni za účelom vyporiadania polovice hodnoty bytu, t. j. sumu vo výške 59.000,- € a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku v zmysle návrhu žalobkyne. Súd mal za to, že uvedená lehota je postačujúca pre žalobcu na zabezpečenie finančných prostriedkov. V danom prípade túto sumu nemožno ponížiť o náklady na užívanie predmetného bytu, nakoľko sa jednalo o výlučnú spotrebu žalovaného, teda o výdavky na služby, ktoré užíval iba žalovaný. Na rozhodnutie o vyporiadaní majetkových práv bývalých manželov nemá vplyv ani to, koľko ten - ktorý rozvedený rodič a akým spôsobom prispieva na výživu plnoletého dieťaťa, ktoré ešte nie je schopné sa samostatne živiť a pripravuje sa na budúci výkon povolania. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 2 CSP.

7. Proti rozsudku a to konkrétne výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie včas žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní v predmetnej veci vôbec nevzal do úvahy predložené a vykonané dôkazy, ako aj jeho tvrdenia uvedené v písomných podaniach resp. vyplývajúce z výsluchu strán sporu resp. svedkov v predmetnom konaní.

Žalobkyňa pri podávaní návrhu na vyporiadanie BSM opomenula podstatnú vec, že na rekonštrukciu bytu im bol poskytnutý zvýhodnený úver vo výške 150.000,- Sk, zo strany Priemyselnej banky, a.s., avšak potom čo bola táto banka prevzatá Slovenskou sporiteľňou, a.s. boli zmenené podmienky úveru a zostatok úveru vo výške 100.000,- Sk bol uhradený bezhotovostnou splátkou zo strany jeho otca, pričom tvrdenia žalobkyne ohľadne splatenia predmetnej pôžičky z jej strany sa na pojednávaní konanom dňa 16.10.2020 preukázali ako nepravdivé avšak s touto skutočnosťou sa súd vôbec nevyporiadal.

Žalobkyňa v návrhu nespomenula, že z ich manželstva pochádzajú dve, dnes už dospelé dcéry, pričom žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť v decembri 2015, keď mladšia dcéra bola študentkou 4. ročníka strednej školy, odvtedy žalovaný sám kryje všetky náklady spojené s užívaním bytu, ako aj náklady v súvislosti so štúdiom a živobytím mladšej dcéry, ktorá žije s ním v spoločnej domácnosti, pričom ako rodič prispieva na jej štúdium a živobytie sumou cca 400 eur mesačne. Podľa názoru žalovaného tieto skutočnosti súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil pri rozhodovaní o výške vyrovnávacieho podielu, ktorý je povinný zaplatiť žalobkyni, pričom vychádzajúc z jeho predchádzajúcich podaní by v danej veci akceptoval na vyrovnávací podiel žalobkyni sumu v maximálnej výške 50.000,- eur.

Na základe uvedených skutočností, mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nedostatočne vyhodnotil predložené a vykonané dôkazy a na základe predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nezohľadnil disparitu týkajúcu sa nadobudnutia majetku patriaceho do BSM. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel vo výške 50.000,- eur v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

8. Proti rozsudku a to čo do výroku III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie včas žalobkyňa. Uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím o nepriznaní trov konania z dôvodu, že sa strany sporu zhodli na predmete vysporiadania BSM a na jeho hodnotách, nakoľko uviedla, že o týchto skutočnostiach sa strany mohli dohodnúť aj mimosúdne, čím konaním žalovaného došlo k zaťaženiu žalobkyne aj súdu. Dôsledkom neochoty žalovaného uzatvoriť dohodu o vyporiadaní BSM vznikli žalobkyni náklady spojené s týmto konaním. Predmetná výška hodnoty masy BSM bola aj samotným súdom určená na sumu uvedenú v znaleckom posudku. Žalobkyňa požadovala v žalobe vyrovnávací podiel vo výške 55.000,- eur a v konaní jej bol priznaný vyrovnávací podiel vo výške 59.000 eur teda vyšší ako v žalobe. Žalovaný zároveň v konaní žiadal prihliadnúť na údajnú pôžičku zo strany jeho otca v roku 2000 na sumu 100.000,- Sk, čo však v konaní nebolo preukázané. Žalovaný teda navrhoval vo vyjadrení k žalobe na výplatu exmanželke 45.000,- €, čo je iba 76 % zo sumy, na ktorú ho zaviazal súd rozsudkom. Žalobkyňa žiadala

na výplatu 55.000,- €, pričom jej súd priznal 59.000,- € čo je 107 %. Rozdiel medzi úspechom žalobkyne a neúspechom žalovaného predstavuje 31 %. Žalobkyňa v konaní tvrdila hodnotu bytu 110.000,- €. Hodnota bytu bola v súdnom konaní bola určená na sumu 118.000,- . Žalovaným účelovo namietaná pôžička alebo dar neboli zahrnuté do masy BSM. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaným navrhovaná suma bola neodôvodnená, čím vznikli náklady, ktoré neboli nevyhnutné, dôsledkom čoho je možné takéto konanie považovať za účelové a súčasne ho charakterizovať ako obštrukcie v konaní.

O náhrade trov konania mal súd prvej inštancie rozhodnúť podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a nie podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, nakoľko napadnutým rozsudkom súd rozhodol vo výroku o trovách konania v neprospech žalobkyne a to aj napriek jej úspechu v konaní. Je absolútne irelevantná skutočnosť, že ktorákoľvek zo strán sporu mohla podať návrh na začatie konania. Je podstatné to, ktorá zo strán mala úspech v konaní, ktorej strane sa dostalo v konaní to čo žiadala, či jej požiadavky alebo návrhy boli odôvodnené.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

9. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne vyjadrila. Uviedla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam vo vzťahu k výroku č. II. rozsudku. Je názoru, že súd vykonal riadne dokazovanie v rozsahu návrhu strán sporu a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Nie je preto dôvodné vykonávať akékoľvek ďalšie dokazovanie, ani toto akokoľvek dopĺňať. Konajúci súd postupoval riadne, zákonne a v súlade s judikatúrou súdov vyššej inštancie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v žalovaným napadnutom rozsahu potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v zmysle ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolania, osobou oprávnenou (ust. § 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 17.06.2022 a dospel k záveru, že odvolania žalovaného a žalobkyne nie sú dôvodné.

11. Podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

12. Podľa ust. § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i BSM.

13. Podľa ust. § 149 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

14. Odvolací súd uvádza, že ust. § 150 Občianskeho zákonníka upravuje zásady, z ktorých je treba vychádzať pri vyporiadaní BSM. Svojou formuláciou a demonštratívnym výpočtom hľadísk, ku ktorým sa má pri vyporiadaní prihliadať, umožňuje súdu podľa okolností konkrétneho prípadu zohľadniť rôzne skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť spôsob vyporiadania BSM. Ak v konaní o vyporiadanie BSM výjdu najavo rôzne skutočnosti odôvodňujúce prikázanie veci každému z bývalých manželov, je vecou úvahy súdu, aké riešenie zvolí a ktorému z bývalých manželov konkrétne vec z BSM prikáže. Táto úvaha súdu ale musí byť riadne odôvodnená, vychádzať z právne významných skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní a nesmie byť zjavne neprimeraná. Vzhľadom na charakter hypotézy tejto právnej normy, pod záväznosťou zásad vyporiadania treba rozumieť povinnosť súdu v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo niektoré zo skutočností uvedených v predmetnom ustanovení nevzal do úvahy. Zákon, pravda, dáva súdu možnosť aplikovať značnú mieru úvah, ktoré zo skutočností a do akej miery zoberie do úvahy, súd ale musí riadne odôvodniť spôsob svojho rozhodnutia v tomto smere.

15. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že strany sporu boli manželia. Manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2016-32 zo dňa 18.01.2017, právoplatné a vykonateľné dňa 10.03.2017. Z manželstva strán sporu pochádzajú dve deti. Rozsah masy BSM ako aj zostatkovú hodnotu nehnuteľností súd považoval za nespornú a to vo výške 118.000 eur, nakoľko žalobkyňa a žalovaný uvedenú hodnotu spoločného bytu na základe znaleckého posudku nespochybnili. Súd preto vychádzal pri vypořiadaní z uvedenej sumy.

16. K odvolacej námietke žalovaného ohľadom poskytnutého úveru vo výške 100.000 Sk, ktorý bol uhradený bezhotovostnou splátkou zo strany jeho otca, odvolací súd uvádza, že z prvotných tvrdení žalovaného sa malo jednať o dar obom manželom za účelom splatenia pôžičky, ktorú si vzali pre potreby rekonštrukcie spoločného bytu. Následne svedok (otec žalovaného) uviedol, že poskytnuté peniaze mali predstavovať pôžičku obom manželom, ktorá sa mala po začatí manželskej krízy zmeniť na dar pre žalovaného. Odvolací súd súhlasí s názorom, že nie je možné jednostranne meniť právny dôvod na základe ktorého došlo k odovzdaniu financií, bez súhlasu všetkých účastníkov zmluvy. Z výpovedí strán sporu vyplýva, že bývalí manželia boli na tom finančne veľmi dobre a nebolo potrebné brať akékoľvek ďalšie úvery o čom svedčí aj tá skutočnosť, že po skončení pracovného pomeru žalobkyne, došlo k splateniu pôžičky pre potreby rekonštrukcie bytu. Suma úveru bola splatená z odstupného žalobkyne vyplateného pri ukončení jej pracovného pomeru v marci 2000, čo vyplýva z jej žiadosti zo dňa 23.06.2000. V prejednávanvej veci odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nebol preukázaný žalovaným tvrdený vklad 100.000 Sk na spoločný majetok.

17. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie jasne vyplýva, z akých dôvodov považoval podiely oboch strán sporu za rovnaké, nezistiac pritom dôvody pre použitie disparity, a to s poukazom na výsluchy svedkov vypočutých v konaní. Odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov (§191ods.1 CSP) poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Základom hodnotiaceho postupu sudcu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Ide o zásadu totožnosti, ktorá vyžaduje, aby sa v určitej úvahe zachovával rovnaký význam použitých výrazov, zásadu vylúčeného sporu, ktorá vyžaduje, že v tom istom čase a za tých istých podmienok nemôže zároveň platiť nejaké tvrdenie a jeho protiklad, zásadu vylúčenia tretieho, podľa ktorej z dvoch protikladných tvrdení musí byť jedno pravdivé, a zásadu dostatočného dôvodu, ktorá vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne odôvodnené (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6MCdo/1/2010).

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré BSM strán sporu vypořiadal tak, ako to uviedol vo výroku svojho rozsudku. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, respektíve dostatočne neodôvodnené. Tvrdenia žalovaného o prípadnej disparite podielov bývalých manželov v súvislosti s vypořiadaním BSM boli len vo fáze tvrdení, a žiadnym spôsobom žalovaným preukázané neboli. Dôvody, ktoré žalovaný uvádzal ako dôvody na disparitu podielov strán sporu nemôžu obstáť.

19. Odvolací súd ešte dodáva, že nebolo možné sa v odvolaní zaoberať iba výrokom II., ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobkyňu na vyrovnanie jej podielu sumu 59.000.- Eur, nakoľko tento výrok je závislý od výroku I., teda komu je prikázaná vec patriaca do BSM, preto bol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom prejednaný ako celok.

20. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, ako celok potvrdil. Odvolací súd sa totiž nestotožnil s odvolacími námietkami žalobkyne čo do výroku o trovách konania. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol vydaný v znení navrhovanom ani žalobkyňou ani žalovaným, preto nie je možné strany sporu považovať za plne úspešné.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).